ANUL IX No. 1065 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 3 Iunie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi F. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

CRONICA

Lamentări inutile

Clubul C. F. R. a anunţat de curând în mod oficial că intenţionează să-şi mărească domeniul de activitate prin înfiinţarea unei secţiuni de rugby. Ştirea, deşi, venită la sfârşit de sezon a produs oarecare vâlvă în cercurile interesate şi a fost primită după împrejurări, cu bunăvoinţă şi antipatie. Cu bunăvoinţă a întâmpinat-o presa sportivă în marea ei majoritate, iar cu antipatie cluburile de rugby cari văd în înfiinţarea nouei secţiuni ceferiste un atentat la viaţa lor.

Deoarece noi am fost entuziasmaţi mai mult decât confraţii noştri atunci când ideea a trecut din preocupările iniţiatorilor în desbatere publică, să ne fie permis, astăzi, după ce se cunoaşte opinia tuturor în această chestiune, să restabilim adevărul care caută să fie diformat.

Cluburile de rugby, într'o fraternelă alăturare în faţa primejdiei îşi strigă nenorocirea prin gura unui confrate de dimineaţă, antrenat fără vrere în discuţie:

— «Săriţi, oameni buni, clubul C. F. R. ne distruge şi ne ia jucătorii pentru a deveni dintr'odată campionul României».

Cam aşa s'ar putea traduce mai pe înţelesul tuturor lamentările de anticipată durere cu cari confratele de dimineaţă caută să stoarcă lacrimile bocitoarelor de circumstanţă.

Aşa dar, ceeace se pune ca argument decisiv în calea nouei înjghebări sportive, este necesitatea de a se împiedeca racolajul distrugător de cluburi. Formaţiile noastre dela onoare vor trebui să cedeze fiecare câte un jucător sau doi pentru a da prilej unui club, care, aşa şi pe dincolo...

Nici că se putea un argument mai tare pentru slabii de înger, cari, vor fi plâns cu lacrimi amare la auzul nenorocirilor hărăzite puternicilor noastre formaţii de rugby.

Numai că răspunsul care se poate da şi trebue dat neapărat, este de natură să descurce puţintel situaţia nu tocmai încurcată:

1. Noua grupare nu urmăreşte altceva decât să alcătuiască un club tare din elementele cari funcţionează în instituţia căilor ferate. Nici racolaj, nici distrugere de clubuuri. Formaţiile bucureştene şi rugby-ul în special nu vor avea nimic de suferit pentrucă deposedate de câte un element sau două, de valoare sau nu, vor rămâne şi mai departe aşa cum sunt: hibride în organizaţie şi lipsite de putinţa de a oferi spectaculozitatea de pe urma căreia să poată fi asigurat progresul cantitativ. Pentrucă în definitiv, aceasta este scopul sportului: să fie practicat de cât mai mulţi: Cu şi fără C. F. R., partidele de rugby vor avea acelaş aspect de încăerare, de luptă inutilă după un balon, de capete sparte şi de celelalte...

2. Sprijinită şi încurajată aşa, cum trebue, noua înjghebare ar putea asigura în foarte scurtă vreme progresul cantitativ, deoarece ar constitui un nucleu puternic într'o instituţie vastă ca cea a căilor ferate. Pe lângă cei 300 jucători mari şi laţi pe care-i are fericitul nostru rugby, cefereul crede că n'ar strica să se mai formeze şi alţii, mai mărunţei decât marile vedete existente, dar capabili să practice în viitor un rugby mai interesant decât cel exhibat astăzi pe maidanul cu mititei şi jazzband dela şosea.

3. Partidele de rugby jucate de C.F.R. pe terenul său dela Romcomit, vor avea darul să creieze şi un cu totul alt public, în afara celuia care, din lipsă de altă distracţie la şosea, riscă un pol pentru a fi faţă la o mardeală în ritmul «rumbei» şi cu păstrarea integrală a tuturor regulilor de joc...

Dar, la ce sunt bune toate astea când marile noastre cluburi sunt în primejdie să-şi piardă câte un jucător?...

Tonny Paul campion mondial la pană

Americanul Tonny Paul învingând la puncte pe spaniolul Johnny Pena a fost declarat de National Boxing Association campion mondial la pană. Titlul a fost până acum vacant.

La ordinea zilei

Consiliul Federal

Mâine se întruneşte Consiliul Federal. E vorba de o sesiune ordinară, care însă prin ordinea ei de zi, primeşte o însemnătate excepţională. Cetiţi reportajul din cealaltă pagină a ziarului şi veţi lua cunoştinţă de itinerarul ce-l vor urma desbaterile. Afară de chestiunile de protocol şi unele lucrări curente, să nu trecem cu vederea menirea consiliului de mâine chemat să aducă României cea mai mare reformă footballistă.

E vorba de divizia naţională şi corolarul ei imediat: modificarea statutului jucătorului.

Divizia naţională, despre care s'a vorbit atât de mult, va fi pusă în sfârşit într'o lumină oficială, iar modificarea statutului jucătorului va consfinţi principiile cari le aşteptăm pentru, consolidarea amatorismului devenit enorm de şubred din cauza anumitor moravuri.

In chestiunea diviziei naţionale, ne-am spus părerea. Ideia e minunată. E destinată să impună progresului footballului românesc un ritm nou, să-i dea avântul pe care îl aşteptăm de mult. Din toate punctele de vedere vedem în divizia naţională o mare binefacere. Numai că forul suprem de mâine, trebue să-i găsească mijloacele de existenţă, să-i coordoneze nevoile sportive cu situaţiile de fapt, să-l evite anachronismele fatale şi în special să i se asigure cadrul adecuat din punct de vedere sportiv şi financiar.

Tot astfel cum poate fi o mare izbândă, s'ar putea să fie şi un mare fiasco.

Rămâne corolarul diviziei naţionale: modificarea statutului jucătorului. Nu ştim de ce au fost conexate divizia naţională şi modificarea statutului.

Nu înţelegem rostul dependenţei acestor reforme. Convenim că amândouă se completează de minune. Nu este însă mai puţin adevărat că una şi alta, pot fi realizate separat, realizarea uneia nefiind în funcţie de cealaltă. Fiecare din ele are scopul ei. Una are un scop technic şi financiar dacă vreţi şi cealaltă un scop pur moral, disciplinar, cu efect technic indirect. Vrem să ajungem acolo că chiar dacă din motive diverse, înfăptuirea diviziei naţionale ar suferi o amânare, statutul jucătorului să fie modificat.

Amatorismul în descompunere disciplina din ce în ce mai şubredă reclamă acest lucru.

Un S. O. S. căruia trebue să i se răspundă imediat.

Orice amânare poate duce la scandalurile inerente amatorismului în descompunere.

Consiliul Federal are cuvântul.

M. BEILIS

TENNIS

Campionatele internaţionale ale României

Concursurile se vor ţine între 9 şi 13 Iunie. Participă 5 naţiuni străine

Manifestaţiunea capitală a tennis-ului românesc o constitue fără îndoială campionatele internaţionale. In această competiţiune, care singura a reuşit să aducă pe terenurile T. C. R.-ului un public mai numeros ca de obiceiu, jucătorii noştri au prilejul să-şi încerce forţele în faţa unor jucători consacraţi. Este neîndoios că elementele cari ne vin din Apus nu sunt cele mai brillante, însă nu este mai puţin adevărat că dintr'o ciocnire internaţională, jucătorii noştri nu au decât de profitat. Intâiu, pentrucă, elementele străine cari se încumetă să participe la o reuniune internaţională au adesea calităţi cari lipsesc jucătorilor noştri, deşi uneori se găsesc şi pe aceste meleaguri elemente dela cari unii străini mai pot învăţa uneori câte ceva.

In campionatele acestui an vor participa câteva elemente de bună clasă internaţională, în fruntea cărora figurează fără îndoială d-ra Adamoff, care este socotită ca cea de a doua jucătoare a Franţei. Dat fiind nivelul ridicat la care a ajuns tennis-ul femenin în Franţa, locul pe care-l deţine d-ra Adamoff arată cu prisosinţă că jucătoarea franceză va produce în România o impresie covârşitoare. Elementul masculin, fără a fi de nivelul celui femenin, este totuşi destul de bun pentru a asigura o desfăşurare interesantă a campionatelor.

PARTICIPANŢII STRAINI

Iată lista completă a jucătorilor străini, participanţi la campionatele internaţionale ale României.

FRANŢA: d-ra Adamof.
GERMANIA: d-ra Hammer, Haensch şi Eichner.
ITALIA: Castori.
GRECIA: d-ra Lenos. Nicolaidis şi Xydis.
Ungaria: d-ra Tihany.

BOX

Larry Gains a învins pe Carnera

Succesul lui Dikson. Carnera a boxat cu mănuşi albe. Decizia a fost bună deşi matchul s'a disputat la Londra

Luni seara s'a desfăşurat la Londra matchul de palpitant interes şi de mare actualitate dintre Primo Carnera şi Larry Gains.

Reuniunea organizată de marele promotor francez Jeff Dickson, a adunat în jurul ringului cifra record de 70.000 spectatori.

Dickson a făcut astfel odată în plus dovada spiritului său de afaceri, organizarea având proporţiile marilor reuniuni americane.

MANUŞI ALBE — MANUŞI NEGRE

Matchul vedetă al reuniunii opunea colosului italian Primo Carnera pe englezul Larry Gains.

Dickson pentru a augmenta interesul spectacular al partidei a propus ca matchul să se desfăşoare fără a se ţine în seamă prescripţiile regulamentare asupra knok-outului. Adică boxeurul care este down să nu fie numărat; să fie lăsat să se scoale şi lupta să reînceapă dacă — bine înţeles — boxeurul crede că mai poate continua...

Federaţia engleză, cum e şi natural, a refuzat să accepte această condiţie curioasă. dar a cerut ca «Primo» să poarte mănuşi de culoare albă. Pentru ca publicul enorm să poată urmări mai bine loviturile iar juriul să vadă dacă loviturile lui Carnera sunt regulate.

Şi Carnera a boxat cu mănuşi albe, în adevărat «gentleman»... N'a dat nici o lovitură neregulată.

DECIZIA A MULŢUMIT

Publicul a fost încântat de decizie. Iar la sfârşitul reuniunii a aplaudat frenetic pe organizator, care a avut dubla mulţumire de a fi făcut o afacere strălucită şi de a fi fost pe placul câtorva zeci de mii de persoane.

CUM A DECURS MATCHUL

In primele patru reprize, Carnera e net dominat în lupta corp la corp, luptă pe care englezul o caută cu îndârjire.

In cea de a şasea Carnea face impresia că-şi revine. Câştigă repriza mărindu-şi avantajul în reprizele 7, 8 şi 9.

In repriza zecea nici unul dintre boxeuri nu reuşeşte să ia vre-un avantaj, această din urmă repriză terminându-se la egalitate.

Impresiile de mai sus, sunt culese din presa germană sosită în Bucureşti. Sursa este aşa dar imparţială.

Presa fanceză însă şi în special l'Auto, care are tot interesul să protejeze pe Carnera — noul cal de bătae al lui Dickson— afirmă că decizia este eronată şi că gigantul italian a câştigat net la puncte...

De vorbă cu d. I. Popescu

Promotorul nostru ne vorbeşte despre Gardebois şi despre boxeurii din antrenamentul său

D. I. Popescu, promotorul marilor noastre reuniuni pugilistice, este desigur o persoană cu cunoştinţi pugilistice foarte mari, d-sa fiind foarte apreciat nu numai la noi în ţară, dar şi în marile centre din Europa pentru programele reuşite ce prezintă publicului românesc.

Era deci firesc să ne adresăm d-sale spre a ne spune câte ceva despre Gardebois, care soseşte azi în Capitală şi despre posibilităţile lui M. Spacow, care va fi opus mâine acestui redutabil reprezentant al boxului francez.

La întrebările noastre iată ce ne spune, d. Popescu:

«Gardebois este un tânăr, aş putea zice, care a atras atenţiunea tuturor celor cari se ocupă de aproape de box.

«Carpentier isprăvise realmente cu boxul de doi ani, dar Federaţia Franceză nu îndrăznea să deschidă succesiunea acestui as între aşi. In fine, s'au deschis una după alta patru competiţiuni, pentru titlul Franţei la toate ca-

(Continuare în pag. II-a)

FOOTBALL

Retragerea Turcilor

Este aproape sigur astăzi că Turcia se va retrage din „Cupa balcanică".

Evident, firmanul paşalâcului sportiv al nu ştiu cărui bey — vizir peste federaţia turcă — nu poate să facă nici măcar impresia unui fes pus în vârful unui par, sperietoare de ciori.

Pentru viitorul Cupei Balcanice însă, pentru viabilitatea acestei cupe mereu leşinată şi înviată cu baloane de oxigen hotărârea turcilor nu este lipsită de interes. In ceiace ne priveşte, faptul că deţinem fruntea clasamentului, nu ne impune şi necesitatea imediată de a face toate concesiile pentru a ajunge la liman. Am încercat, la Atena, să ridicăm competiţia din mediocritatea în care o parte din competitori, prin chiar prezenţa lor, o bălăcesc. Am pretins, şi am obţinut, admiterea profesionalilor în echipă şi disputarea tuturor matchurilor în interval de două săptămâni, în aceiaş Capitală, organizatoarea pentru un an a acestei adversităţi.

S'au făcut fireşte oarecari discuţii.

Final însă, toată lumea a căzut de acord. Şi Jugoslavia şi Grecia şi Bulgaria şi Turcia.

S'a tras la sorţi cine să găzduiască în 1932 echipele naţionale ale celor cinci state competitoare. S'a ajuns la organizarea în anul acesta a Jugoslaviei, s'au făcut procese verbale, s'au ţinut discursuri şi — probabil — s'a şi închinat pentru reuşita integrală a Cupei.

Din toamnă până astăzi n'a mai intervenit nimic. Ce putea să intervină în anotimpul de complet şomaj al ernei?

Şi iată că la câteva săptămâni numai de rendez-vous-ul dela Belgrad, Turcia anunţă că nu mai vine. Chiul? Substantivul Turcia este într'adevăr de gen femenin. S'ar putea întâmpla deci ca printr'o subită afinitate cu consoartele întru gen, nou nouţa înscrisă în Cupa balcanică să urmărească satisfacţia unei cochetării.

Cu Turcia nu poţi să fii niciodată sigur de ceva.

Numai că, în ipoteza că obstrucţia sportivă a solimanilor sportivi are într'adevăr intenţia să-şi îmbogăţească palmaresul cu o lipsă la apel, are lipsa aceasta vre-o semnificaţie?

Nu vom mai juca cu Turcia. Ei şi? Se zvoneşte că şi Bulgaria contaminată de mândria neparticipării Turciei, se va retrage şi ea. Ei şi? Şi fiindcă este puţin probabil că Grecia, în astfel de condiţiuni, îşi va mai respecta şi ea angajamentul, nu vom mai juca nici cu Grecia. Ei şi?

Timp de două săptămâni, în arşiţa lui Iulie, nu vom zburda răcoriţi de victoriile (pentru a câtea oară?) asupra Bulgariei, asupra Greciei şi asupra Turciei. Ne vom măsura însă în schimb, forţele cu Jugoslavia sau ne vom îndrepta spre centrul Europei. Acolo unde valoarea football-ului nostru, destul de expresiv, poate să figureze frumos, şi unde în orice caz avem infinit mai mult de câştigat.

Incât, răsmeriţa pe care Turcia este pe punctul să o semene în menajul cupei balcanice, nu poate decât să ne folosească.

Pierdem ocazia câtorva victorii fără suprafaţă, dar ne deschidem orizont spre adevăratul football european.

...Numai de nu s'ar răzgândi Turcii.

Atletism

CUPA GEORGE ICONOMU

S. U. E. F. CAŞTIGA CUPA PENTRU PRIMAVARA. — S'AU INREGISTRAT REZULTATE FRUMOASE

Joi după amiază stadionul O. N. E. F. a fost teatrul unei manifestaţiuni atletice, cum de mult nu ne-a mai fost dat să vedem, iar sportsmenii bucureşteni au avut ocazia să se convingă cât de interesant şi de spectacular poate fi un concurs atletic atunci când se desfăşoară în condiţiuni normale.

Cupa Iconomu, una din cele mai importante concursuri atletice din Liga Muntenia, a fost o fericită ocazie pentru tânăra grupare a studenţilor dela Educaţia Fizică să se afirme ca una din cele mai puternice grupări atletice din Bucureşti. Faptul nu poate decât să bucure, dat fiind numărul extrem de redus al cluburilor atletice şi credem că victoria grupărei universitare va fi pentru cei dela Educaţia Fizică un stimulent puternic, iar pentru celelalte cluburi bucureştene, un îndemn la muncă.

Partea pur sportivă a avut darul să mulţumească pe deplin înregistrându-se rezultate demne de toată atenţia.

Au reuşit să se impună: victoria lui Usaghy la 100 m. în 11 s. 2/10, egalând recordul naţional la juniori. Universitarul se găseşte într'o formă excelentă.

O revelaţie a fost colegul său de club, Kovaci, care apărând pentru prima oară în concurs a terminat în 11 s. 4/10.

Menţiune merită şi grănicerul Crăciun. La 400 m. un tânăr student dela S. U. E. F. după o cursă admirabilă a reuşit 54 s. 9.

La 1500 metri, Popovici a rămas acelaş conştincios alergător, care lucrând serios la 800 metri, va putea da cele mai bune performanţe. Ianculescu a alergat destul de bine. Ii lipseşte însă finishul.

La 5000 metri grănicerii: Vlăsceanu şi Gociu au făcut vid, dominând de departe pe Firea al cărui debut, a fost onorabil.

La 110 m. garduri, Ion Virgil în lipsa lui Brutus Coste, nu a avut adversari de temut.

Un duel de toată frumuseţea, fapt care a dat probei de săritură în înălţime un aspect interesant, a fost între cei doi reprezentanţi ai S. U. E. F.-ului, Breckner şi Bako, sărind amândoi 1 m. 685 deci întrecând cu 1 cm. jum. vechiul record regional al lui Storzbach şi Mărăscu.

La lungine tânărul Poenaru, este capabil în acest sezon să treacă uşor peste 6 metri, fiind

(Continuare în pag. IV-a).

Chestia zilei

de MARC
VENUS SAU TRICOLOR?